स्तृणीत बर्क्शिनुष्ण्वृतपृष्ठं मनीषिणः । यत्रामृतस्य चत्तणं ॥ ५ ॥ विश्रयत्तामृतावृद्यो द्वारा देवीरसञ्चतः । श्रया नूनं च यष्टवे ॥ ६ ॥ नक्ताषासा सुपेशसास्मिन्यत्त उपद्ध्ये । इदं ना बर्क्शिसदे ॥ ७ ॥ ता सुतिद्धा उपद्ध्ये केतारा दैव्या कवी । यत्तं ना यत्ततामिमं ॥ ८ ॥ इका सरस्वती मकी तिस्रो देवीमियोभुवः । वर्किः सीदत्त्वस्निधः ॥ ६ ॥ इक् स्वष्टारमिययं विश्वद्रपमुपद्धये । श्रस्माकमस्तु केवलः ॥ १० ॥ श्रवमृता वनस्पते देव देवेभ्या क्विः । प्र दातुरस्तु चेतनं ॥ ११ ॥ स्वाक्। यत्नं कृणोतनेन्द्राय यद्वनो गृक् । तत्र देवाँ उपद्ध्ये ॥ १२ ॥

स्तृणीतं वर्त्तिरानुषंग् । वृत्तैपृष्ठं मनीषिणः । यंत्रामृतस्य चैन्नणं ॥ ५ ॥ विश्रयतामृतावृंधः । दारो देवीरसर्ग्रतः । अर्था नृनं च यंष्टवे ॥ ६ ॥ निन्तार्षांसा सुर्पेशसा । अस्मिन्यर् उपद्वये । इरं ना वर्त्तिरासंदे ॥ ७ ॥ ता सुनिद्धा उपद्वये । विगतारा देविश्वा कवी । यहां ना यन्नतामिमं ॥ ८ ॥ इका संरम्वता मको । तिन्दां देवीमियार्गुवः । वर्त्तिः सीद्तु अस्विधः ॥ ६ ॥ इक् वैष्टार्मिययां । विश्वत्यप्नुपद्वये । अस्मानमस्तु कैवलः ॥ १० ॥ अर्वतम् वनस्पते । देव देवैभिग्नो कविः । प्रं दातुरस्तु चैतनं ॥ ११ ॥ स्वाका यहां कृणोतन । इन्द्राय यहवना गृक्षे । तत्र देवाँ उपद्वये ॥ १२ ॥

स्तृपीत वर्हिस् म्रानुष्ण् । घृतपृष्ठम् मनीषिपास् । यत्र म्रमृतस्य चत्तपाम् ॥ ५ ॥ वि-म्रयताम् म्रतवृथस् । द्वारस् देवीस् म्रसम्रतस् । म्रयः तूनम् च यत्रवे ॥ ६ ॥ नक्तोषसा सुग्रेगसा । म्रस्मिन् यत्ते उत्रः कृये । इदम् नस् वर्हिस् म्रासदे ॥ ७ ॥ ता सुितक्वा उद्यः कृये । हातारा दैव्या कवी । यत्तम् नस् यत्तताम् इमम् ॥ ८ ॥ इडा सरस्वती मही । तिस्रस् देतीस् मयोभुवस् । वर्हिस् सीद्तु म्रस्थिस् ॥ ६ ॥ इह बारारम् म्रिययम् । विस्त्रयम् उद्य-कृये । म्रस्माकम् म्रस्तु केवलस् ॥ ९० ॥ म्रव-मृत वनस्यते । देव देवेभ्यस् हिनस् । प्र दातुर् म्रस्तु चेतनम् ॥ ९९ ॥ स्वाहा यत्तम् कृपोतनः । इन्हाय यत्त्वनस् गृहे । तत्र देवान् उद्य-कृये ॥ ९२ ॥